

CÔNG BỐ NƯỚC TRỜI

(Tìm hiểu Matthêu tiếp theo / Matthêu 3:1-15:20)

Gioan tẩy Giả có một tên khác. Khi ngôn sứ Isaia bắt đầu mở ra sứ điệp thực sự trong sách của ông – sự xuất hiện của Đấng Thiên sai, Đầy tớ của Đức Chúa – ông giới thiệu một nhân vật được biết đến như là tiếng kêu (a voice). Có tiếng hô: “*Trong sa mạc, hãy mở một con đường cho Đức Chúa, giữa đồng hoang hãy vạch một con lộ thẳng băng cho Thiên Chúa chúng ta*” (Isaia 40:3). Chính “tiếng kêu” này, mặc dầu không được đặt tên ở đây, là người tiền hô của Chúa Giêsu Kitô. Hai vai trò của ông – tiếng kêu và sứ giả (Malakhi 3:1) – là tất cả những điều Cựu Ước nói về Gioan tẩy Giả. Nhưng chỉ vậy thôi cũng là rất nhiều. Thực ra đó là một điều tuyệt diệu bởi vì không những Đức Kitô được loan báo trước qua Kinh Thánh nhưng vị tiền hô của Người, Gioan tẩy Giả, cũng được Kinh Thánh mô tả.

Trong Matthêu chúng ta nghe “tiếng kêu”: *Hãy sám hối vì Nước Trời đã đến gần. Ông chính là người được ngôn sứ Isaia nói tới: Có tiếng kêu trong hoang địa: Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi* (3:2-3).

Nhà Vua phải có tiền hô! Bôn phận của sứ giả này là đi trước nhà Vua, truyền lệnh cho đường xá phải sửa sang để cho vua du hành. Gioan tẩy Giả đã làm như thế. Ông chỉ ra rằng con đường thiêng liêng của cuộc đời con người và của quốc gia thì đầy ồ gà tội lỗi và góc quẹo gian ác, nên nó cần phải được sửa sang và làm cho ngay thẳng lại.

Chúng ta thấy Nhà Vua bước ra khỏi đời sống cá nhân và ẩn dật để đi vào sứ vụ công khai (Matthêu 4). Ngài đang đối diện với con khủng hoảng. Satan đến gặp Ngài. Sau lời chúc lành của Cha lúc chịu thanh tẩy khi Người phán, *Này là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người*, Chúa Giêsu tiến tới mang lấy chương trình mà vì nó Ngài đã đến thế gian. Ngài được dặt vào trong hoang địa để đối diện với cuộc xung đột chính đầu tiên trong sứ vụ công khai của Ngài.

Nên chú ý rằng Satan cung cấp cho Chúa Giêsu con đường tắt để đến Vương quốc hoàn vũ mà Ngài đến để thiết lập qua con đường thập giá dài và đau khổ; nhưng Đức Kitô đến trước hết để trở thành Đấng Cứu độ rồi mới trở thành Vua. Con căm dỗ đi đường tắt hầu đạt tới tham vọng của chúng ta mạnh mẽ dường nào! Chúa Giêsu đã là người thắng trận, chiếc khiên thuẫn của Ngài không bị lõm vào và không rỉ sét. Ngài tiến lên để chinh phục tất cả những căm dỗ khác cho đến cuộc chiến thắng cuối cùng và lên trời như là Chúa của tất cả mọi người (đọc 1 Côrintô 10:13).

Luật Nước Trời

Mỗi vương quốc phải có luật lệ và tiêu chuẩn để kiểm soát thân dân mình. Nước trời cũng không ngoại lệ. Chúa Giêsu tuyên bố rằng Ngài đến không phải để phá bỏ luật lệ nhưng để kiện toàn nó. Luật cũ tốt cho thời của nó. Môsê và các ngôn sứ đi trước thời đại mình. Họ là những người tiên phong. Chúa Giêsu không phá huỷ luật cũ này, nhưng Ngài coi nó còn trong dạng thô sơ chưa hoàn hảo và toàn vẹn.

Chúa Giêsu nói rằng bất cứ cuộc cải cách nào bắt đầu từ bên ngoài rồi mới đi vào bên trong là khởi đầu ở sai vị trí. Đức Kitô bắt đầu từ bên trong rồi mới xét đến phía bên ngoài. *Con đường duy nhất để có một đời sống tốt là trước tiên phải có một tâm lòng tốt.*

Trên một tòa giảng dốc của một sườn núi, Chúa Giêsu giảng bài giảng chứa đựng những luật lệ của nước Ngài (Matthêu 5-7). Đọc qua những chương này và nhớ lại về diễn ngôn tuyệt vời của Chúa Giêsu. Nó đầy các lời giáo huấn. Sau gần hai ngàn năm Bài giảng trên Núi này vẫn chưa hề mất đi uy quyền và sức mạnh của nó. Những giáo huấn của bài giảng này vượt lên trên hết thầy những giáo huấn của nhân loại. Thế giới vẫn chưa bắt kịp những lý tưởng và yêu cầu đơn giản nhất của nó. Rất nhiều người không phải là Kitô hữu tuyên bố rằng Bài giảng trên Núi là tôn giáo của họ. Những người này hiểu thật sâu xa ý nghĩa của bài giảng này. Quan trọng là chúng ta đừng bao giờ chỉ ca tụng quy luật này như là một lý thuyết tuyệt vời nhưng chúng ta phải thực hành nó một cách thực sự trong đời sống của mình. Nếu chúng ta để quy luật này điều khiển đời sống chúng ta nó sẽ thay đổi tất cả những liên hệ cá nhân của chúng ta, chữa lành những vết thương xã hội, và giải quyết mọi tranh chấp giữa các quốc gia, vâng, nó sẽ đặt toàn thể giới vào trong trật tự. Gốc rễ của luật này là sự tử tế. Thực thể, nếu xã hội con người có những tiêu chuẩn như những tiêu chuẩn của nó, thế giới sẽ được đặt vào vòng trật tự. Một ngày được làm đầy với sự tử tế sẽ là một thoáng thiên đàng. Tình yêu sẽ cai trị thay vì sự vô kỷ luật. Đức Kitô chỉ cho ta thấy rằng tội lỗi không chỉ là hành vi phạm tội nhưng còn ở trong động lực phía sau nữa (5:21-22,27-28). Không ai mong muốn được tha thứ nếu người ấy không biết thứ tha (6:12,14-15). Quý vị có bao giờ hiểu thấu đáo chiều sâu của câu Matthêu 7:12 chưa? Đọc nó thì dễ nhưng thực hành nó thật khó.

Chúa Giêsu định nghĩa bản chất và giới hạn của nước trời, điều kiện để vào đó, luật lệ của nó, quyền lợi và phần thưởng của nó. Bài giảng trên Núi đặt ra định chế của nước trời. Mười bốn lần Nhà Vua nói: “*Ta bảo các ngươi*”. Những câu này mặc khải năng quyền của Chúa Giêsu khi Ngài đề cập đến luật Môsê. Người ta

chẳng những phải giữ luật ở bên ngoài mà còn phải giữ nó trong tâm linh nữa. Chú ý đến ảnh hưởng của Ngài trên dân chúng. *Khi Đức Giêsu giảng dạy những điều ấy xong, dân chúng sùng sốt về lời giảng dạy của Người, vì Người giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư của họ* (7:28-29).

Quyền lực của Vua

Chúng ta thấy Nhà Vua chứng minh những phép lạ đặc biệt mà Ngài thực hiện (Matthêu 8-9). Ngài thỏa mãn những nhu cầu của nhân loại. Có mười hai phép lạ làm kinh ngạc trong hai chương này. Những phép lạ nào vậy? Sau khi Chúa Giêsu thực hiện những phép lạ trong chương 12, Tất cả dân chúng đều sùng sốt và nói “*Ông này chẳng phải là Con vua Đavít sao?*”

Những luật sĩ giờ đây đột ngột chen vào sân khấu và đưa ra những phán xét thù hằn trên những hoạt động của Chúa Giêsu (9:3). Nước trời được công bố đã “*đến gần*” bởi vì Nhà Vua đang hiện diện.

Nội các của Vua

Chúa Giêsu không chỉ tự mình giảng dạy mà còn tụ họp những người khác chung quanh Ngài. Cần thiết phải tổ chức nước Ngài, đặt nó trên một nền tảng rộng hơn là lâu bền hơn. Vua phải có các thuộc hạ. Ngài muốn chiếu ánh sáng của Ngài qua dụng cụ nhân loại. Ngài nói, *các con là ánh sáng thế gian* (5:14). Chúa Giêsu vẫn còn những sứ điệp lớn lao cho thế giới và Ngài cần chúng ta chuyển tải nó đi. Ý tưởng thiêng liêng không thể hùng hục đi một mình qua thế giới và là bất cứ giá trị nào. Chúng phải được mặc vào những con người và định chế cụ thể qua những trái tim và khối óc, những đôi tay và bàn chân của họ để làm cho chúng thành hiện thực. Đây là điều mà Chúa Giêsu đã làm. Ngài kêu gọi người ta cùng đồng hành với Ngài hầu huấn luyện họ để họ tiếp tục sứ vụ của Ngài.

Chúa Giêsu tìm những người phụ giúp mình ở đâu vậy? Không phải ở trong Đền thờ giữa các tiên sĩ và tư tế, cũng không ở trong các học viện của thành Giêrusalem. Ngài tìm được họ ở bờ biển khi họ đang vá lưới. Chúa Giêsu không gọi nhiều người quyền thế và quý tộc, nhưng chọn những việc ngu ngốc của thế gian để làm bồi rỗi những người khôn ngoan (1 Côrintô 1:27).

Danh sách các môn đồ được ghi trong Matthêu 10:2-4. Đây có lẽ là danh mục quan trọng nhất thế giới. Tên của những người được giao cho một công việc có vẻ như có kết quả nhỏ bé để có thể thắng được các trận chiến và thiết lập được các đế chế. Chúng ta thấy sứ điệp lớn lao của họ là nước trời. *Đọc đường hãy rao giảng rằng: Nước Trời đã đến gần* (10:7). Sứ mạng lớn lao của họ là bắt đầu thực hiện nó.

Chú ý đến một vài cảnh báo và chỉ thị mà Chúa Giêsu nói với các môn đồ trong Matthêu 10. Chú ý đọc cẩn thận những lời của Đức Kitô trong Matthêu 10:32-33.

Nước Trời

Chữ nước xuất hiện khoảng năm mươi lăm lần trong Matthêu, vì đây là Phúc Âm của Vua. Thành ngữ “nước trời” được thấy ba mươi lăm lần ở đây mà không thấy ở nơi Phúc Âm nào khác. Trong mười lăm dụ ngôn ghi lại trong Matthêu tất cả trừ ba dụ ngôn đều bắt đầu như sau: *nước trời giống như...*

Người Do thái hiểu rất rõ thuật ngữ “nước trời”. Nên cả Chúa Giêsu lẫn thánh Gioan không ai định nghĩa nó hết. Tại núi Sinai, Thiên Chúa phán với Israen: “*Ta sẽ coi các ngươi là một vương quốc tư tế, một dân thánh*” (Xuất Hành 19:6). Israen khởi đầu là nước theo thần quyền (theocracy). Thiên Chúa là Vua của họ, và họ tạo thành vương quốc của Ngài. Các ngôn sứ nói đi nói lại về vương quốc của Đấng Thiên sai (Messianic kingdom). Chúa Giêsu so sánh nước trời giống như: (Matthêu 13)

Người gieo giống	Men trong bột
Cỏ lùng	Kho tàng được cất dấu
Hạt cải	Viên ngọc quý

Chiếc lưới vét

Những dụ ngôn này được gọi là *những mẫu nhiệm nước trời* (13:11), chúng diễn tả kết quả của sự hiện diện của phúc âm Đức Kitô trong thế giới sẽ như thế nào trong thời hiện tại cho đến thời Ngài lại đến để thu gặt mùa màng (13:40-43). Chúng ta không thấy tương lai sáng sủa của một thế giới toàn tòng. Sẽ có cỏ lùng mọc lẫn với lúa, cá tốt lẫn với cá xấu, men lẫn trong ổ bánh. Rồi có một sự phát triển bất bình thường của hạt cải “*đến nỗi chim trời tới làm tổ trên cành được*”. Đây là vương quốc Kitô giáo. Chỉ có Đức Kitô có thể quyết đoán cái gì tốt cái gì xấu, và tại lúc thu hoạch Ngài sẽ tách chúng ra. Nếu chúng ta có một vương quốc trên trái đất này, với những luật lệ mà Đức Kitô thiết lập, thì chúng ta phải có Nhà Vua. Một ngày kia Đức Kitô sẽ đến trong uy quyền và vinh quang lớn lao và thiết lập ngai vàng của Ngài trên trái đất này. Chúng ta sẽ có hòa bình khi Hoàng Tử An Bình trị vì!